

rer, at medlemmet udelukkes fra dagpenge, indtil medlemmet har haft 5 ugers arbejde.

Henvi sning til samtale har ikke direkte konsekvenser for dagpengeretten, men gentagen forgæves henvi sning kan give grundlag for, at der rejses en rådighedssag.

Arbejdsformidlingens ændrede praksis, hvorefter anvisning stort set kun bruges inden for ganske få bestemte fagområder, har skabt et behov for at revidere disse regler, således at også afslag på henvi sning i et vist omfang kan få betydning for dagpengeretten.

Der tænkes her alene på tilfælde, hvor henvi sningssamtalen resulterer i et tilbud fra arbejdsgiveren om beskæftigelse, og hvor den ledige afslår tilbuddet, eller hvor den ledige slet ikke møder op til samtalen.

Det skal understreges, at det efter forslaget kun er flere forgæves henvi sninger inden for en kortere periode, der vil kunne få betydning for dagpengeretten, og ligesom ved anvisning kan medlemmet naturligvis have en fyldestgørende grund til at afslå det tilbudte arbejde eller udeblive fra samtalen med arbejdsgiveren.

Det er således ikke – som spørgsmålet synes at forudsætte – hensigten, at enhver henvi sning, som ikke resulterer i et arbejdsforhold, kan medføre sanktioner.

Spørgsmål 45:

Vil der blive indført sanktioner og i givet fald hvilke, såfremt en ledig ikke ser sig i stand til at udvise mobilitet på grund af familiære forhold og f.eks. anvises arbejde i Sønderjylland, mens samleveren/hustruen har arbejde i København og intet arbejde kan anvises i Sønderjylland?

Svar:

I lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås, at et medlem får pligt til at overtage rimeligt arbejde fra det tidspunkt, hvor medlemmet indberettes til et arbejdstilbud, dvs. efter ca. 18 måneders ledighed.

Medlemmerne vil således efter en længere ledighedsperiode få pligt til at stå til rådighed for et bredere fagligt og geografisk område end dækket af begrebet passende arbejde.

Ved bedømmelsen af, om et arbejde er rimeligt, skal der imidlertid også tages hensyn til afstand fra bopæl og andre personlige forhold.

Spørgsmålet kan på den baggrund besvares benægtende.

Spørgsmål 69:

Ministerens kommentarer til henvendelsen fra Hotel- og Restaurationspersonalets Forbund, for så vidt angår ovennævnte forslag (bilag 47), udbedes.

Svar:

Med hensyn til de fremsatte betragtninger om mulighed for uddannelsesydelse før 1. arbejdstilbud (side 1) kan jeg henvise til mit svar på spørgsmålene nr. 53, 54, 74, 75 og 76.

For så vidt angår rådighed (side 1 foruden og side 2 foroven) indeholder henvendelsen nogle kommentarer til de påtænkte præciseringer af rådighedsreglerne, som blandt andet vil indebære, at der ved et ufyldestgørende begrundet afslag på arbejdstilbud skal statures manglende rådighed.

Det er anført, at baggrunden for den mildere vurdering af afslag på arbejdstilbud var, at Folketinget indså, at et arbejdstilbud ikke kunne sidestilles med almindeligt arbejde, når den arbejdsløse nej til et sådant tilbud skulle vurderes, og at Folketinget ved indførelsen af jobtilbudsordningen anså bortfaldet af retten til et arbejdstilbud som tilstrækkelig sanktion.

Det kan oplyses, at regler om betydningen af afslag på arbejdstilbud er fastsat i Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 373 af 6. juli 1984 om arbejdstilbud til ledige samt i Arbejdsdirektoratets (nu Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring) bekendtgørelse nr. 182 af 29. april 1982 om ledige arbejdsløshedskassemedlemmers forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet som betingelse for udbetaling af dagpenge.

Efter disse regler får afslag på arbejdstilbud ikke umiddelbare konsekvenser for dagpengeretten, men afslaget medfører, at arbejdsløsheds-kassen skal foretage en samlet vurdering af medlemmets rådighed.

Efter praksis statures dog som hovedregel manglende rådighed ved afslag på arbejdstilbud.

Den påtænkte ændring af rådighedsreglerne vil således blot være en stadfæstelse af en allerede gældende praksis.

Der henvises i øvrigt til pkt. j. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.